

ГУБЕРНАТОРИ ВИМАГАЮТЬ НЕГАЙНИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ СТРАЙКУ СТАЛЕВАРІВ

Вашингтон. — Губернатори десяти штатів США, діти яких тяжко постраждали від страйку сталеварів, звернулися до президента Айсенауера з проханням призначити спеціальну особу для роз'яснення ситуації. Губернатори Пенсильванії, Мічигану, Массачусетсу, Нью-Джерсі, Вісконсину, Каліфорнії, Колорадо, Меріленду, Міннесоти і Іллінойсу в телеграмі стверджують, що тому, що Президент не має часу з'явитися до особистої участі в переговорах між обидва сторонами, добре було б, щоб він призначив для цієї мети когось із видатних американців, який був би безстороннім і користувався довірою обох сторін та мав відповідний досвід для досягнення порозуміння в справі закінчення страйку. Ще перед одержанням цієї телеграми през. Айсенауер почав деякі заходи для полегшення страйку, що триває вже від 16 липня ц. р., значить

Президент запевнив Аденуера про незмінність політики США

Бонн. — Західнонімецький канцлер Конрад Аденуер після від'їзду президента Айсенауера особисто запевнив, що становище США у справі Берліну і в єдиних Німеччин не змінилося внаслідок розмови Президента з Хрущовим. Однак у західнонімецькому уряді у Бонні, як і в правліні західного Берліну настало стурбованість у зв'язку зі згаданою розмовою. Айсенауер на його останній пресовій конференції, що відбулася в західному Берліні, сказав, що роз'яснення повинні задовольнити всі зацікавлені сторони, західні і східні Німеччини, Сполучений Штати і Західний Союз. Західнонімецькі чинники стоять на становищі, що Східна Німеччина нікого, крім німецьких комуністів, не репрезентує і що не можна ставити її нарівні з Німечкою Ф

Андерсон остерігає Європу в справі торгівлі із США

Вашингтон. — Секретар торгівлі Роберт Б. Андерсон промовляв на зборі міністрів фінансів і банкірів, які прибули на збори Світового Банку і Міжнародного Монетарного Фонду, і заявив, що США сподіваються збільшити свій експорт до європейських країн і тим способом зредувати свій торговельний дефіцит. Коли це не станеться, то уряд муштує попрацювати відповідні заходи, щоб це стало можливо здійснитися, — остерігає Ан

В АМЕРИЦІ

● Сенатор-демократ із Род-Айленду Теодор Франсіс Грін в п'ятницю 2-го жовтня відзначав в Провіденсі Р. А., свій 92-й день народження. Він є найстарішим членом Конгресу від початку його існування. Перед відзначенням своїх народних Франсіс Грін промовляв через телебачення і радіо.

● Американські дослідники, починаючи від 10 вересня і до кінця жовтня, висунули між Востон і Ланг Айландом в океані 2,000 плавців для дослідження напрямку морських течій. В жовтні із цих плавців є дві карти: одна з висловленнями цілих експерименту, а друга — оплачена поштою картка, на якій особа, яка витягнула плавця з води, має написати, коли і де її витягнула.

КОНГРЕСОВА КОМІСІЯ ПОЧАЛА ПУБЛІКАЦІЮ ДОКУМЕНТІВ ПРО ЗЛОЧИН ХРУЩОВА

Вашингтон. — У понеділок 28-го вересня, отже того самого дня, як совєтський диктатор Нікіта Хрущов повернувся до Москви з 13-денних відвідів у З'єдинених Державах, Комісія Палати Репрезентатів у справі проти американської діяльності випустила першу частину звітності, названу "Злочини Хрущова", що є збіркою свідчень і документів про відповідальність теперішнього совєтського диктатора за народолюбиву політику більшовиків. У звіті домінені називається Хрущов "тираном і убивцею українців і малярів". Нью-Йорк Таймс, інформуючи про появу цієї урядової публікації, додало: "Коли совєтський прем'єр повернувся до Москви (з відвідів у США), конгресова інвестиційна комісія опублікувала звіт про злочини Хрущова". Вона засуджує його, як тирана і убивцю українців і малярів. Сотні тисяч осіб знищено з його безпосереднього наказу — твердить Палата Комісія в справі проти американської діяльності. Комісія заявила, що хоча й не має повноважень для здійснення слідства, американський наряд не віддав достатньої уваги подвійній ролі, що її грав прем'єр Хрущов. Він приїхав до цієї країни не тільки як голова совєтського уряду, але й як голова комуністичної змови, що має на меті знищення капіталістичної системи — стверджено в звіті домінені...

Д-р Ю. Старосольський керуватиме курсом „розуміння Советського Союзу і його народів“ у Вашингтонському університеті

Вашингтон. — Д-р Юрій Старосольський запрошено на керівника 8-тижневого курсу „Розуміння Советського Союзу і його народів“ в місцевому католицькому університеті, що триватиме від 4-го жовтня до 22-го листопада. Курс охоплюватиме різні аспекти проблеми, як геополітична, історична, національна, політична і партійна система, робітництво, суспільне, культурне і релігійне життя, психологія, економіка, щоденне життя і т. п. Д-р Ю. Старосольський, як довідуються, прийняв запропонований йому пост керівника того курсу, що відбуватиметься в рамках „Програми навчання для дорослих“.

Два міські радні Бофалло відкликали свою резолюцію в справі вулиці Мазепи

Бофалло. — Місцевий „Інвістинг Ньюс“ ще з 14-го вересня ц. р. повідомляв, що два радні того міста, Стенлі М. Маковський та Стівен В. Москаль, рішили відкликати внесену ними пропозицію, щоб вулицю „С“ в тому місті назвали вулицею Мазепи для відзначення Українського Гетьмана в його 250-річчя. Газета від себе і з покликанням на міського клерка висловила, що два зазначені радні, внісши резолюцію, почали шукати в книгах і з „Енциклопедії Британіки“ довідалися, що тоге козацького гетьмана, якого вони планували вшанувати, названо там „зрадником“. У своєму листі до міського клерка зазначили два радні, так висловили своє рішення відкликати резолюцію: „Ми внесли пропозицію резолюцію на базі стверджених фактів в листі від Українського Конгресу, з якого ми зрозуміли, що це є встановленим історичним фактом, що Іван Мазепа був національним героєм України. Тепер ми цілком перевернули історію та біографію Івана Мазепи і прийшли до висновку, що його місце в історії дуже суперечне, і тому ми не вважаємо за відповідне змінювати вулицю в Бофалло в честь особи, якщо місце тієї

ПОМЕР МИКОЛА ТУТКА СЕКРЕТАР 193-ГО ВІДДІЛУ У. Н. С.

Микола Тутка, довголітній член і секретар 193-го Відділу УНСоюзу в Тейлорі, Па., помер 21-го вересня ц. р. на 72-му році життя. Покійний походив зі села Перлівці, повіт Станіславський, Західна Україна; став членом УНСоюзу в 1921 році. Похований у смутку дружини Кеєно.

БОЛЬШЕВИКИ ПОЧАЛИ МАСОВІ ПОКАЗОВІ ПРОЦЕСИ ПРОТИ УКРАЇНСЬКИХ ПОВСТАНЦІВ. — 30 УЖЕ РОЗСТРІЛЯНО

Ньюарк. — Місцевий щоденник „Стар Леджер“ в недільному виданні з 27-го вересня подає з Києва, без покликання на джерело, таку інформацію: „Київ: Почалися показові процеси проти соток українських повстанців, скоплених під час недавнього відновлення партизанської війни в гористих районах Карпатської України. Перший процес закінчився три тижні тому за

Англійський уряд використовує візиту Хрущова в США у своїй виборчій агітації

Лондон. — Англійський прем'єр Герольд Мекмиллен і його консервативні співпартійці використовують останні відвідини Хрущова в Америці для проголошення наприкінці тих відвідів офіційний комуністичний курс своєї виборчої агітації. „Чи думаєте — запитував Мекмиллен слухачів на великих передвиборчих зборах в Лондоні — що Айсенауер був би запрошив Хрущова та був би погодився на конференцію на вершині, як би я не ринувся був першим „ламати льоду“ у східних західних взаєминах і не поїхав був першим до Москви?“. Англійські консерватисти далі повторюють у своїй агітації, що вони краще го

Цейлонські грізять міжпартійна боротьба й політична анархія

Колombo. — Хоч після виступу прем'єра С. В. Р. Бандаранайке назерх лапсу в Цейлоні сподів і урядовий уряд прем'єра Віянаца Дісанаяке, проте насправді смерті Бандаранайке знівели дотеперішній блок, на якому справив уряд, та відкрила шлях для партійних і персональних сварень, твердять західні спостерігачі в столиці Цейлону. Після смерті прем'єра його наступником повинен був стати голова парламенту Шарль Персіваль де Сільва, але він якраз перебував у Лондоні, де несподівано помер. Іншим суперником теперішнього прем'єра, міністра освіти в попередньому уряді, є міністер торгівлі Р. Г. Сенаанайке та міністер фінансів Стевді де Зойза, який якраз тоді пере

Гураган Грейсі спричинив міліонні втрати в Каролінах



Одна з прибережних вулиць у містечку Саванна в Джорджії знищена гураганом „Грейсі“, що пройшов степами Джорджії і Південної Кароліни і спустошив багато міст і сіл

Чарлстон. — Південна Кароліна з тільки одна людська жертва цього гурагану, але матеріальні втрати йдуть в мільйони. Гураган Грейсі трапив силу, але спричинити буревій і зливи в дальших степах аж по Пенсильванію, Нью-Джерсі і Нью-Йорк. За цим гураганом на океані вже йде інший, який названо „Ганноу“. — А у горах у Колорадо вже зима, впади сніг на 10 дюймів завглибшки, внаслідок чого згинула одна особа, а втрати матеріальні вносять мільйони.

НАТО ПЕРЕДБАЧУЄ НОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ „НА ВЕРШИНАХ“

Вашингтон. — Державний секретар Крістіан Гертер віддав в минулий вівторок 29 вересня ц. р. конференцію з амбасадорами Англії і Франції, сером Герольдом Каччія і Ерве Альфаном, а заступник державного секретаря Лівінгстон Мерчант і асистент Фой Д. Колер окремо інформували 14 амбасадорів, репрезентатив членських держав Організації Північно-атлантичного пакту (НАТО) про під і вислід розмов Айсенауера з Хрущовим. За інформацією від деяких амбасадорів, вони прийшли до переконання, що найбільш близькою й а в жвавішою міжнародною подією буде нова конференція голів урядів, так звана конференція „на вершині“, та що вона відбувається перед відїздом президента Айсенауера з ревізитою до Москви, що передбачується на весні 1960 р. Амбасадори держав НАТО приймають, що найбільш перешкодою для відбуття конференції „на вершині“ була погроза Хрущова з його ноті до 27 листопада мина. року під адресою західного Берліну. Однак Айсенауер, як президент Франції де Голь ставили на принциповому становищі, що вони візьмуть участь в конференції з Хрущовим, якщо Хрущов не відкличе своєї погрози, яка по суті зводилася до того, що Совєти й

Хрущов прибув з візитою до столиці комуністичного Китаю

Гонг Конг. — Нікіта Хрущов відлітає до Пейпінгу в 32 години після того, як повернувся до Москви з своєї пропагандивної прогулянки до США. Він прилетів до столиці червоного Китаю на святкування 10-річчя захоплення комуністами влади на китайському суходолі. Хрущов вітали на летючій голові комуністичної партії Мао Тсе-тунг, през. Ліу Шао-чі, прем'єр Чу Ен-лай і інші комуністичні „достоїнства“, як також совєтська делегація, яка вже раніше прибула на це святкування під проводом Михайла Суєлова. Хрущов у ділові розмови.

Китайські комуністи знову погрожують „визволенням“ Формози

Гонг Конг. — На відкритті святкування з нагоди 10-ох років заведення комуністичної влади на всьому китайському суходолі, що сталося 1 жовтня 1949 року, відбулися чималі масові публічні збори, на яких президент Китаю Ліу Шао-чі висловив головну аспірацію промови. Прославляючи олігу, що їх ніби комуністи мають за час свого правління в Китаї, Ліу Шао-чі атакував в своїй промові Уджені Держави, які, мовляв, „се окупують нашу територію Тайвань (Формоз) і створюють цим ситуацію, якої уряд „народної“ Ки

У СВІТІ

● Шах Ірану, Різа Палеві, на кару від шістьох місяців звинувачений до 20 років за підготовку державного перевороту. 20 років дожиття відсидів Сімон Салаче Монтеро, один із керівників еспанських комуністів.

● На міжнародному пресовому виступі американський палівон присягнув показати хліборобства, харчі і — кукурудзу. Приймаючи на відкритті того палівону був секретар хліборобства Езра Тефт Венон, Гарні молоді американці на очах відвідувачів палівону ліплять і смагають пампушки — американські „донати“, і безплатно роздають всім охочим. Передбачено роздати 100,000 пампушок.

● Комуністичний уряд дозволив відновити Спільну письменницьку розв'язку після закінчення революції, як організацію, в якій найбільше плем'ялось дух антикомуністичного протипу. В новій управі спілки нема ні одного з давніх її членів, а виключно віддані комуністичному режимові друго, а треторядні письменники.

● В Іспанії засуджено 5 осіб

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НОВА ІЛЮЗІЯ

Пресова конференція през. Айзенгавера з минулого понеділка, як також виголошена в той самий день у Москві промова Хрущова, зараз після його повороту з Америки, кинула трохи більше світла на вислід нарад, що їх Президент і Хрущов відбули наприкінці тижня в Кемпі Дейвіда. А втім, не зважаючи на оптимістичний тон як Президента, так і Хрущова, практично осягнено в тих розмовах мінімально. Зрештою, сам Президент говорить тільки, що "зроблено початок" в осягненні цілі, задля якої запрошено Хрущова до Америки, а саме, щоб "розпочати лід у взаємних між Заходом і Сходом". А Хрущов заявив, що "тільки політично слідий чоловік" міг би подумати, що "одино зустріччю з однією подорожжю можна розв'язати важливі міжнародні проблеми".

Сдине, що вдалося осягнути в розмовах Хрущова, це відкидання погрози, яка висіла над світом від жовтня минулого року, що Свисті одностороннім актом передають усі свої права на Берлін східно-німецьким комуністам із заохоченням їх до нової блокади того міста, яка в свою чергу загрожувала б вибухом війни. Чимраз більше звужуючи свої вимоги щодо передумов для нової конференції "на вершинах", Президент остаточно визнає за невідхильну передумову, щоб така конференція не відбувалася в тіні совєтської погрози. Цю тінь тепер, як заявив Президент на зазначеній пресовій конференції, усунуто, і тому така конференція відбується. Але знову таки нема ніяких нових позначок, що конференція "на вершинах" осягне в справі Берліну більше користі, ніж її осягнула скликана спеціально для цієї справи Женевська конференція міністрів закордонних справ. Об'єктивно треба свідчити успіх західної дипломатії, що поки що минулося марииво війни, яке нависло було в зв'язку з Берлінською кризою, і вся ця криза ніби перестала бути актуальною. Відкритим залишається питання, чи треба було для цього як запрошувати Хрущова до Америки і чи не можна було осягнути те саме маніфестацією одностороннього рішення Заходу рішуче протиставити більшовицькій агресії.

Загально сподівалися, що у висліді нарад в Кемпі Дейвіда будуть припинені всілякі дальші атомово-водневі штучні вибухи. Це мало статися ніби задля того, щоб заманіфестувати, що ера холодної війни закінчилася і що зроблено перший крок на шляху до міжнародного роззброєння. Але й ці сподівання звали. Хоч Нікіта Хрущов признає у своєму прощальному слові в Америці, що "ефективна" контроль потрібна в кожній стадії міжнародного роззброєння, проте 10-місячні наради в Женеві над припиненням атомових дослідів й досі не принесли успіху, бо більшовицькі раз-у-раз спротивлялися будь-якій дійсній міжнародній контролі, яка унеможливила б новий совєтський обман.

Цей брак конкретних вислідів із розмов з совєтським диктатором тим цікавішим, що запрошення Хрущова до Америки і його тутешня пропагандишна кампанія наклали на обидві, Айзенгавера і Хрущова, наче моральний обов'язок — доказати американському народові і всьому світові, що цей експеримент вартий був сполучення з ним ризику. В цій візії Хрущова Президент заангажував просто свій престиж — так само Хрущов забагато говорив про мир і співіснування, щоб не підтвердити тих слів будь-яким наявним ділом. Тим часом тих діл ще нема. Покищо треба задовольнитися дипломатичним запевненням Президента, що "зроблено поступ". Голі вважати за "поступ" обіцянку Хрущова, що він ніби звернеться в своїй недалекий зустрічі з комуністичними атаками, до їх "великодушності", щоб вони звільнили з в'язниці п'ятьох, роками притримуваних в Китаї, американських громадян.

Адлей Стівенсон повторює за англійським прем'єром Мекмілленом, що "треба говорити й говорити" і що з такого говоріння вийде користь для миру, так само, як з протипротива до "говоріння", із браку безпосередніх контактів і розмов, наростає небезпека війни. Вже покійний Дж. Ф. Доллес і за ним Крістіан Гертер твердили, що дипломатія супроти більшовицьких вимог спеціальної техніки, при чому терпелівість і твердість — однаково важливі засоби. Прихильники концепції "говоріння" раз-у-раз притирають, що треба було понад чотириста засідань, поки одного дня Свисті несподівано погодилися стягнути свої війська з Австрії і повернути їй самостійність. Отож те саме ніби може статися з Берліном та об'єднанням Німеччини. Але під час таких безковечних переговорів атмосфера не стане кращою, якщо не буде ніяких позначок дійсного поліпшення міжнародної ситуації. Майбутні розмови з більшовиками, особливо підготовлювана конференція "на вершинах", має проходити в тому дусі, як були ведені наради в Кемпі Дейвіда. Але ми вже мали "духа Женеві", і він тепе не закінчить остаточно холодної війни, а створить тільки епізодичну ілюзію. Вці позначки такої нової ілюзії має й кінцевий результат запрошення і відвідини Хрущова в Америці.

СПРАВА ОПІКИ НАД МОЛОДДЮ

23 і 24-го вересня в Нью-Йорку на вівній сесії сенатської підкомісії, очолюваної сенатором Томасом С. Геннінгом, проводили переслухання в справі зростаючого в останньому часі числа злочинів, докочуваних нелітніми особами, головним чином учасниками так званих генгів. Цього року з руки членів різного роду генгів згинуло 11 осіб, з того ж 5 осіб припадає на останній місяць. Таким чином злочини нелітні стали проблемою не тільки того міста, в якому вони докочуються, і не тільки губернатора Нью-Йорку Роберта Вагнера, сенатора Джейкоба Джексона, судді Лівовіч та інші. Вці вони давали поради, як найкраще поборювати злочинність нелітних, але не звертали уваги на те, що сприяє цій злочинності.

Судді Найвищої Суду Сполучених Штатів Джон Е. Кон ствердив, що 70 відсотків із 23,000 убивств і 100,000 поранень, докочаних протягом одного року в цій країні, могло б не статися, коли б була більша контроль продаж зброї. Посадник Вагнер і губернатор Рокефеллер вимагали посилення боротьби проти продавців наркотиків, бо між нелітними злочинцями з значний відсоток наркоманів. Суперінтендент шкільн д-р Теобальд нарікав на недостатку спеціальних поправно-виховних шкіл.

Найгостріших заходів у поборюванні злочинності нелітних домагався суддя Лівовіч. Він заявив, що треба припинити доплив нових мешканців Нью-Йорку із Порто Ріко і південних штетів, бо найбільше юних злочинців з між негритянським і португальським населенням Нью-Йорку. Він сказав, що португальського населення в місті є тільки 7 відсотків, а число злочинців, пов'язаних нелітними португальцями, становить аж 22,3 відсотка. Ще гірше свідчить про дає статистика негритянської частини населення, якого в місті є коло 11 відсотків, а число злочинців, пов'язаних з негритянським походженням, становить аж 46,3 відсотка.

Голова Порторіканської Громадської Самопомочі Джеймс Монсеррат старастяє послабити враження від статистики, наведеної суддею Лівовічем і подас інші статистичні дані, але справа не в більше чи менше точній статистиці, а в чомусь іншому.

Склялося так, що цього року найбільше клопоту поліції спричиняють генги, учасники яких є порторіканського походження, що стверджує і преса і радіо й телевізії, які звичайно не подають національного походження злочинців. Але справа не в приваженості до тієї чи іншої національної групи, бо в Нью-Йорку, крім загальних, є також негритянські, італійські та ірландські генги.

Всіх цих нелегальних молодечих організацій є коло 150, із загальним числом членів у віці від 14-ох до 19-ох років коло 7,500. Всі ці молоді в Нью-Йорку в цьому віці є коло 1,600,000 — тож відсоток молоді в генгах незначний. В Нью-Йорку при команді поліції існує співпрацює з громадською інституцією Молодечого Радю. Ця Рада має 73 працівників і навізала безпосередні контакти з 90 генгами і посередні з 25 генгами. З членами 35-ох генгів вона не має найменших зв'язків.

В останньому часі чути голоси, які гостро критикують діяльність і навіть саме існування Молодечого Радю, бо вона, мовляв, толерує діяльність цих незаконних організацій. Представник Радю об'являється так:

"Генги існують. Ми є єдиними з-поміж усіх інших організацій, які працюють з генгами на конструктивний основі. Ми знаємо, що не всі члени генгів остаточно зіпсовані. Багато з них пристали до генгів під натиском злочинних елементів, і варто працювати, щоб їх врятувати з бачка злочинців".

Пропонується ще й інші способи поборювати злочинність серед молоді, зокрема — завести "поліційну годину", щоб після 10-ої години ввечера молодітнім особам не вільно було виходити на вулицю. Але губернатор Рокефеллер слухав заявив, що це була б кара для чесних юнаків, а злочинці, однак, не зважали б на поліційну годину. Інші радять збільшити число поліцейських на вулицях, і посадник Вагнер обіцяє це здійснити. Ще інші вимагають, щоб поліція гостріше відносилася до юних злочинців, але комісар поліції заявив, що поліція не може діяти тільки в рамках загальних інструкцій. Є ще проєкт, за яким члени генгів, які не не доконали жадного злочину, але є вже потенційними злочинцями, треба було б приміщувати в таборах праці, де вони переходили б громадянським вишколі і навчалися якогось ремесла. Цей проєкт підтримують губернатор Рокефеллер і посадник Вагнер.

Всі ці пропозиції мають на меті ліквідацію вже існуючих злочинних організацій і поборюва н я злочинності. Але ніхто не планує нічого такого, що знеохочувало б молоді бути членами генгів. Як уже згадувало вище, членами їх є юнаки від 14-ох до 19-ох років. Хлопці в цьому віці хочуть щось робити, чимось бути, виконувати таку працю, в якій вони могли б вилучити надіри своєї енергії, бо часто з недовільності батьків перестають ходити до школи або пропусकाють лекції.

Дехто з переслухуваних у сенатській підкомісії вимагав, щоб на справу юнацької злочинності передусім звернули увагу батьки. Поліційні слідства виявляють, що нелітні злочинці — це переважно діти, які по дві-три ночі не бувають вдома, а батьки зовсім не турбуються.

Ніхто не подумав над тим фактом, що члени генгів не належать до жадних таких організацій, як скавти, хлоп'ячі клуби, спортивні товариства, релігійні юнацькі організації і т. п. Посадник Вагнер обіцяє підсилити ньюйоркську поліцію на 1,500 поліцейських. Коли б Молодеча Рада, яка має всього лише 73 працівників, могла б збільшити число їх до 1,500, то напевно можна було б тоді мати куди більші успіхи у перетворенні злочинних організацій в корисні для громадянства молоді.

хую в козака. Найбільшим пошестом злочинства для них є горді, особливо тоді, коли там достигає материнка, а ще біде ніде зеренця. І тоді можна було ловити тих млях пташок цілими табунами. Тільки, бувало, наставши клітку на шпигля, тільки насиплеш туди трохи сїм'я, як дивисся, як клітка вже ляснула, і в клітці метушниця цілий табунець синичок. Береш і викладаєш. Бо насамперед шкода таких млях сотворів, а подруге, синички такі самі співаки, як горобці, хібащо гамірливіші. При цій нагоді мушу щось сказати й про горобців, хоч я не хочу. Вони теж належать до горобинців, але не сїють і не жмуть, тільки крадуть. Це — професійна злочинність. Правда, в їх мові ці діяльність називається іншим словом — цїрляч і не остане злодійства, тільки чисте добродійство і виконується, як кожне добродійство, з радістю і з великою сатисфакцією. Горобці тримаються господарства, хоч не мають сталого пристановища в ньому і ноцують де-буди, а взимі під стрі-

Добромир О. Ортинський

ФАЛЬШІВНИКИ НАЙНОВІШОЇ ІСТОРІЇ

З нагоди двадцятиріччя вибуху другої світової війни і нападів Гітлера на Польщу варшавська редакція преси присвячує багато місця висвітленню подій з вересня 1939 року, вміщуючи статті не лише про саму воєнну кампанію, але й про стосунки в Польщі перед війною. Зокрема зайнялися цією тематикою тижневики "Політика" і "Нова Культура", перший — політично-проблематичний журнал, другий — відповідний паризької польської "Культури". Очевидно статті в обох тижневиках односторонні, націлені на повну компрометацію урядів незалежної Польщі і на вибілення політики СССР супроти тодішньої Польщі. Треба признати, робота ця роблена суботельно і для мало поінформованого читача навіть переконливо. Авторі статей на тему "Двадцять років тому", передусім Гофман з "Політики", цитують документи і спогади колишніх польських міністрів і генералів, пригорщають черпають цитати з виданих у 1936 р. споминок ген. Славой-Скляда і о ського ("Штемпель мелодуку") і зі свідчень генералів, що в 1945-1947 роки повернулися з Англії до Польщі і написали про причини до ситуації в польській армії і до т. зв. "вересневої кампанії".

Впріки з польською редакцією критикою передвересневої Польщі, яка, до речі, в багатьох випадках не позбавляла правди, забрала слово на що ж саму тему українською мовою варшавська газета "Наше Слово". Проте, вона взяла принцип не на дискримінацію національну політику тогочасної Варшави, а... на українських націоналістів, на цій визвольній українській рух. І так, у вересневому числі цієї газети появилася стаття п. н. "Про забудувувати ідичні на гітлерівському воєні" пера якоїсь особи, що приховується за трьома буквами М. Т. III, мабуть, громадянина Шарбі, політрука "Нашого

деші організації, члени яких вилучували б публічні змагання і виховувалися на кодірних громадяни.

Відомо, що провідниками в генгах є переважно злочинні особи, яких не можна направити, але їх можна позбутися при допомозі тих, що зіпсовані морально члени генгів. В цій справі повинні співпрацювати церкві, школи, Молодечі організації, добродійні установи, відповідні місські агенції, поліційні атлетичний клуб та інші установи, бо це справа великої ваги.

Українська спільнота Нью-Йорку може бути горда з того, що поважна частина нашої молоді працює в Плясті, СУМА та в різних спортивних і інших юнацьких організаціях. І не шукає собі місця в таких шпидливих організаціях, як генги. Українські батьки, як це не громадство повинно підтримувати наші молодечі організації та школи українства, бо в них — запорука доброго й доцільного виховання нашої молоді.

Можна сміливо твердити, що якщо б ньюйоркських юнацьких організацій належав такий самий відсоток юнаків, який належить до українських, то в Нью-Йорку не було б проблеми генгів і злочинності молоді.

Мама до третього — те саме! І так сталося з усіма соняшниками. Ми впили на землю і гірко заплакали. І мама присіла до нас і плакала. Плакала і кляла: — Бодай ти горобцем, що це вчинило, вилучило що їм найнижче! Це вже було напередодні Ленінського параста... Але треба кінчати. Пізня осінь... Де стояла високодірною кукурудза, залишилося саме штурпача. А поміж штурпачами, здовж цілого загогу, вийшли на світ Божий родини гарбузів, усякої масті і всякої міри. С між ними велетні, що неслися з місця зрушати. А в кожному всередині певно населення. "Без вікон, без дверей повна хата людей". За якийсь час мама понесе те населення до олійниці. Там його присмаже все село, а потім витиснуть із нього кілька бутлї пахучої олії. Мама напече пироги із жовтими горобцями, а брати-вони один по одному і, надломивши його та напустаивши

А за два тижні мама сказала нам: — Ходім, діточки, на город. Пора зїзати соняшники! Ми з великою радістю полетіли на город. Кожне з нас відчувало на устах присмак соняшникового масла.

Мама смикнула за петельку нерешеного соняшника і відкинула мішок... а там ані одного зеренця! Ми глянули на землю — ані однієї лупавки!

Мама до другого соняшника — таке саме!

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACTS OF CONGRESS

OF AUGUST 24, 1912, AND MARCH 3, 1933

Of Svboda (Liberty), published daily except Sundays, Mondays and Holidays at Jersey City, New Jersey, for October 1, 1949.

State of New Jersey, County of Hudson.

Before me, a Notary Public in and for the State and County aforesaid, personally appeared Dmytro Halychyn, who has been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Business Manager of the Svboda (Liberty) and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management and the circulation, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, as amended by the Act of March 3, 1933, embodied in section 537, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are: Publisher: Ukrainian National Association, Inc. (A fraternal organization), Grand St., Jersey City, N. J.

This newspaper is published by the Ukrainian National Association, Inc., a fraternal organization, duly incorporated under the laws of the State of New Jersey under the supervision of the Supreme Executive Committee, whose names and addresses are as follows:

Dmytro HALYCHYN — Jersey City, N. J.
Roman SLOBODIAN — Jersey City, N. J.
Jaroslav PADUCH — Jersey City, N. J.
Joseph LESAWYER — New York, N. Y.
Anna HERMAN — Maplewood, N. J.
Dmytro HALYCHYN — Business Manager, 83 Grand St., Jersey City, N. J.

2. That the owner is: Ukrainian National Association, Inc. (a fraternal organization) (no stockholders), 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

3. That the known bondholders, mortgages, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders, and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation by whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the twelve months preceding the date shown above is 20,100

DMYTRO HALYCHYN, business manager.
Sworn to and subscribed before me this 23rd day of September, 1949.
CHARLES H. KLEIN, Notary Public of N. J.
(My commission expires Jan. 20, 1963)

(Seal)

мусять вичитувати оплюгав-та частина якої багатьо міде лявання і наявне фальшуван-ня найновішої історії визволь-них змагань свого народу. Бо коли він читав навіть польсь-ку режимоу пресу і крити-ку в ній польського націона-льного табору, то бачить, що вона все таки зберігає при-наймні вигляд об'єктивності, намагається аргументувати логічно свої твердження, хоч підставою цитати з опублікованих матеріалів, не фальшує їх брутально, як по-робить автор в "Нашому Сло-ві".

В зв'язку з висвітлюван-ням вересневих подій 1939 ро-ку, польська еміграційна і ре-жимова преса приносить ба-гато матеріалу про ситуацію в Польщі перед 1939 роком. Тут і там можна знайти в них на-тиля на українську справу. В Лондоні видано два томи історії Побут-Малиновського, дру-

Комуністичний режим на Мадярщині проти лібералізації політики

Будешт. — Комуністич-на партія на Мадярщині опри-люднила заяву про свою про-граму на найближчий час і практично виключила зворот у сторону ліберальшої полі-тики. Засудивши "лілі помил-ки" колишнього прем'єра Ма-тіаша Ракочі, вона відночасно натаврувала "ревізійністичну групу Імре Надя" та заповіла продовжування боротьби про-ти "контр-революційного ре-візійнізму, націоналізму і шові-нізму". В господарській діяль-ності партія далі фаворизує ва-жкий промисл та заповідає зби-

Жінки в Швейцарії ступнево здобувають політичні права

Женева. — Найдемократич-ніша країна в центрі Європи, одночасно з ноторією найви-щим стандартом життя і най-твердішою валютою, маленька Швейцарія, все ще є найбільш назадишньою коли річ де про політичну рівноправність жі-нок. В минулу неділю у пле-бісциті чоловіків в кантоні Нойштателі 11,240 голосами проти 9,738 признано жінкам повну активну і пасивну рі-вноправність. Це тільки другий

всередину олії, їстиму. Буду їсти і буду дуже намагатися, щоб не заплакати, бо така смакота, що слюзи самі тис-нуть з очей!

Пізня осінь... На городі пусто. Вже й гарбузів немає. Тільки на межі, під плотом, червоною ягоди свербітущу. Вони зм'якли, напучували і повні смачних повідел. Може-те їсти, сідкими душа запр-яте. Тільки випльовуйте всу-сі кісточки, щоб потім не свер-біло.

А тепер назад до благосло-венної Америки! Кінець

С. Риндик

ХОДІМ НА ГОРОД

(6)

Ще перед першою світовою війною, за царя Миколи, тра-пився був такий випадок: до Києва приїхала була одна ді-вчина. Її називали "дівчи-на Марго". Чи це була справді "дівчи-на", чи щось інше, не знати, але мала вигляд вірт-уної дівчини, і який не голос, до ніхто б нічого не подумав. А тож голос! Виступала на сценах і реваля страшним ба-сом, наподобуючи Шалопі-на. Треба було закрити очі, щоб не бачити, або вуха, щоб не чути. Одне з духів. Бо коли відкрити очі і вуха, то ста-вало гидко. Таке саме праже-ня роблять і "дівчи-на марго" з кучерявого племені, коли по-чинають п'яти піснем. Така "дівчи-на" пророкує кочке жесь-лико. Тому, як тільки, бувало, об'являється така п'ялька в нас, мама негайно ловила її і від-носила жидкам на продаж. Ще

робив, сполягаючись на сини-чок. А синички справлялися добре, конкуруючи з горобця-ми. До сїгу вже не було ніде ані зеренця. І тоді можна було ловити тих млях пта-шок цілими табунами. Тільки, бувало, наставши клітку на шпигля, тільки насиплеш туди трохи сїм'я, як дивисся, як клітка вже ляснула, і в клітці метушниця цілий табунець синичок. Береш і викладаєш. Бо насамперед шкода таких млях сотворів, а подруге, синички такі самі співаки, як горобці, хібащо гамірливіші. При цій нагоді мушу щось сказати й про горобців, хоч я не хочу. Вони теж належать до горобинців, але не сїють і не жмуть, тільки крадуть. Це — професійна злочинність. Правда, в їх мові ці діяльність називається іншим словом — цїрляч і не остане злодійства, тільки чисте добродійство і виконується, як кожне добродійство, з радістю і з великою сатисфакцією. Горобці тримаються господарства, хоч не мають сталого пристановища в ньому і ноцують де-буди, а взимі під стрі-

напереді!

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALEЮнаки — Мужчини!
КУХОВАРСЬКІ
ПОМІЧНИКИ
РОЗВОЖИКИ ТОВАРІВ
ХЛОПЦІ В АВТОБУСАХ

Подасмо знаменитого нагоду, щоб навчити професію, а якій завжди зможемо заробити на життя. Треба знати де-що по-англійськи.

Перша винагорода \$50 — \$57

Добра нагода для швидко-го підвищення на праці в керівних компанійних ресторанах в Нью-Йорку.

Багато добрих користей!

Службові уніформи

Дарові знамениті обіді!

Довідуватись щоденно від 9:00 ранку до 3:00 по п.

Stouffer's RESTAURANT

Для зацікавлених — службовий вхід.

3 East 57th Street New York, N. Y.

PL 3-1989

ДО ВИНАЙМУ КИМНАТИ

Умебльована КИМНАТА з ХАРЧУВАННЯМ

для жінок або чоловіків, на довгий час в Нью-Йорку.

Телефон: Market 4-3987

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE

ГОСПОДИНЯ

Спаняна на місці, вичлила для дітей, власна кімната, рекомендації, мусить говорити де-що по-англійськи.

Tel.: LOwel 7-0884 In Englewood, N. J.

Дівчата — Жінки!

БУФЕТ ЗНАПОМЛЕННЯ З КУХНЕЮ

Добра нагода дістати в руки професію, яка дасть Вам життєве утримання.

Перша винагорода \$50 — \$57

Добра нагода для швидко-го підвищення на праці в керівних компанійних ресторанах в Нью-Йорку.

Багато добрих користей!

Службові уніформи

Дарові знамениті обіді!

Довідуватись щоденно від 9:00 ранку до 3:00 по п.

Stouffer's RESTAURANT

Для зацікавлених — службовий вхід.

3 East 57th Street New York, N. Y.

PL 3-1989

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE

ГОСПОДИНЯ

Спаняна на місці, вичлила для дітей, власна кімната, рекомендації, мусить говорити де-що по-англійськи.

Tel.: LOwel 7-0884 In Englewood, N. J.

Дівчата — Жінки!

БУФЕТ ЗНАПОМЛЕННЯ З КУХНЕЮ

Добра нагода дістати в руки професію, яка дасть Вам життєве утримання.

Перша винагорода \$50 — \$57

Добра нагода для швидко-го підвищення на праці в керівних компанійних ресторанах в Нью-Йорку.

Багато добрих користей!

Службові уніформи

Дарові знамениті обіді!

Довідуватись щоденно від 9:00 ранку до 3:00 по п.

Stouffer's RESTAURANT

Для зацікавлених — службовий вхід.

3 East 57th Street New York, N. Y.

PL 3-1989

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE

ГОСПОДИНЯ

Спаняна на місці, вичлила для дітей, власна кімната, рекомендації, мусить говорити де-що по-англійськи.

Tel.: LOwel 7-0884 In Englewood, N. J.

Дівчата — Жінки!

БУФЕТ ЗНАПОМЛЕННЯ З КУХНЕЮ

Добра нагода дістати в руки професію, яка дасть Вам життєве утримання.

Перша винагорода \$50 — \$57

Добра нагода для швидко-го підвищення на праці в керівних компанійних ресторанах в Нью-Йорку.

Багато добрих користей!

Службові уніформи

Дарові знамениті обіді!

Довідуватись щоденно від 9:00 ранку до 3:00 по п.

Stouffer's RESTAURANT

Для зацікавлених — службовий вхід.

3 East 57th Street New York, N. Y.

PL 3-1989

Нещаслива сімка і знівчені вакації

(Фейлетон)

Заповідалося якнайкраще. Хоч вакаційні аристократи відбули свої ферії в липні, та в серпні так випадилося, що я прибігла з праці додому з витуком:

— Іду, їду!

— Чи не на Союзівку? —

якимсь дивним голосом, не поділяючи мого ентузіазму, обізвався мій старий.

— А чому б і ні? — сказала я і тим започаткувала чергову дискусію на побутові теми.

Вони у нас частенько відбуваються, і заздалегідь можна передбачити їх перебіг.

техніку змагання і безрезультатне закінчення.

— Бо найкращий відпочинок у себе в хаті, — продовжував старий. — Робини, що хочеш! А там устатковані оз-

начення годиною, їж, коли тебе покличуть, а не коли голодна, переодягайся швидко і балалай з ними, що якраз тобі не до впадоби. Крім того, одягайся у штани короткі, довші й довгі. А це для тебе при твоїх двісті фунтів і но-

гах як довбенки...

Що?! — крикнула я. —

Передовсім не двісті, а 199 фунтів. А крім того, чи ти забув, як говорив: „мої любі но-

женята? А тепер довбенки?

— Як хочеш знати, як до чоловіка промовляти, то на-числя у Галич Чернів...

І пірнувши в „Прометей“, що тільки тяжко оправа з окулярів чорнила, як совині брови, почав читати:

Люби мене й більше, ніж жінки. Люби, як досі любив. Не додавай нових імен. Нових пестлих слів.

— Побачимо, якої вона на-римує через 10 років, недаром далі натягас на „полон“.

— заглянула я через його плече і закінчила:

Полоні скнувшись іноді.

Ната

Готуюся ж наперед.

— Але не відбігаймо від теми. На „Союзівку“ ти не поїдеш! Марногратства я не буду толерувати, — рішуче заявив він. Вхопив „Свободу“, тишув мені під ніс.

— Ось, читай! — сказав.

„Сім, гарненьких на снідан-ня, сім відповідних до обіду і сім до вечері“.

Я видерла йому газету з рук і прочитала Фейлетон: „Іду на Союзівку“.

— Ось де законика, — подумала я, — ось через віщо я буду цього року прити в хаті! Я не тверджу, що тих суконок не треба. Але хто про це пише? Це могла тільки самотня особа написати! Во котре ж за-міджана жінка признається чо-ловікові, скільки суконок купує. Навіть хочби і двадцять одну купила, то покаже одну.

А робить це тільки для свято-го спокою, бо й так він їй грошей на ті суки не дає.

Злість, гнів і досада напов-нили моє серце. Щоб хоч тро-хи пікститись за невдачу, я крикнула:

— А знай, на другий рік напевно поїду. І куплю не тільки сім суконок на снідання, сім до обіду, сім до вечері, сім на „Веселку“, сім пар штан-ців коротких Bermuda і дов-гих, сім пар черевиків, сім пар панчів і скарпеток, — розширила я готову листу, — сім суконок на сонце, сім на дощ, сім капелюхів, сім па-расоль, сім, сім, сім — вер-ещала я — і сім костюмів ку-пелевих...

— Ха-ха-ха! Та ти ж води, як вогню боїшся, і одного то-бі не треба, — перебив мене скористувавшись з моєї пер-екористування.

— А хто ж купеліві костю-ми до води купує? Це на те, щоб тих твоїх мільйонерок на „Союзівку“ жовч з задрості залляла!

Ната

Готуюся ж наперед.

— Але не відбігаймо від теми. На „Союзівку“ ти не поїдеш! Марногратства я не буду толерувати, — рішуче заявив він. Вхопив „Свободу“, тишув мені під ніс.

— Ось, читай! — сказав.

„Сім, гарненьких на снідан-ня, сім відповідних до обіду і сім до вечері“.

Я видерла йому газету з рук і прочитала Фейлетон: „Іду на Союзівку“.

— Ось де законика, — подумала я, — ось через віщо я буду цього року прити в хаті! Я не тверджу, що тих суконок не треба. Але хто про це пише? Це могла тільки самотня особа написати! Во котре ж за-міджана жінка признається чо-ловікові, скільки суконок купує. Навіть хочби і двадцять одну купила, то покаже одну.

А робить це тільки для свято-го спокою, бо й так він їй грошей на ті суки не дає.

Злість, гнів і досада напов-нили моє серце. Щоб хоч тро-хи пікститись за невдачу, я крикнула:

— А знай, на другий рік напевно поїду. І куплю не тільки сім суконок на снідання, сім до обіду, сім до вечері, сім на „Веселку“, сім пар штан-ців коротких Bermuda і дов-гих, сім пар черевиків, сім пар панчів і скарпеток, — розширила я готову листу, — сім суконок на сонце, сім на дощ, сім капелюхів, сім па-расоль, сім, сім, сім — вер-ещала я — і сім костюмів ку-пелевих...

— Ха-ха-ха! Та ти ж води, як вогню боїшся, і одного то-бі не треба, — перебив мене скористувавшись з моєї пер-екористування.

— А хто ж купеліві костю-ми до води купує? Це на те, щоб тих твоїх мільйонерок на „Союзівку“ жовч з задрості залляла!

Ната

Готуюся ж наперед.

— Але не відбігаймо від теми. На „Союзівку“ ти не поїдеш! Марногратства я не буду толерувати, — рішуче заявив він. Вхопив „Свободу“, тишув мені під ніс.

— Ось, читай! — сказав.

„Сім, гарненьких на снідан-ня, сім відповідних до обіду і сім до вечері“.

Я видерла йому газету з рук і прочитала Фейлетон: „Іду на Союзівку“.

— Ось де законика, — подумала я, — ось через віщо я буду цього року прити в хаті! Я не тверджу, що тих суконок не треба. Але хто про це пише? Це могла тільки самотня особа написати! Во котре ж за-міджана жінка признається чо-ловікові, скільки суконок купує. Навіть хочби і двадцять одну купила, то покаже одну.

А робить це тільки для свято-го спокою, бо й так він їй грошей на ті суки не дає.

Злість, гнів і досада напов-нили моє серце. Щоб хоч тро-хи пікститись за невдачу, я крикнула:

— А знай, на другий рік напевно поїду. І куплю не тільки сім суконок на снідання, сім до обіду, сім до вечері, сім на „Веселку“, сім пар штан-ців коротких Bermuda і дов-гих, сім пар черевиків, сім пар панчів і скарпеток, — розширила я готову листу, — сім суконок на сонце, сім на дощ, сім капелюхів, сім па-расоль, сім, сім, сім — вер-ещала я — і сім костюмів ку-пелевих...

— Ха-ха-ха! Та ти ж води, як вогню боїшся, і одного то-бі не треба, — перебив мене скористувавшись з моєї пер-екористування.

— А хто ж купеліві костю-ми до води купує? Це на те, щоб тих твоїх мільйонерок на „Союзівку“ жовч з задрості залляла!

Ната

Готуюся ж наперед.

— Але не відбігаймо від теми. На „Союзівку“ ти не поїдеш! Марногратства я не буду толерувати, — рішуче заявив він. Вхопив „Свободу“, тишув мені під ніс.

— Ось, читай! — сказав.

„Сім, гарненьких на снідан-ня, сім відповідних до обіду і сім до вечері“.

Я видерла йому газету з рук і прочитала Фейлетон: „Іду на Союзівку“.

— Ось де законика, — подумала я, — ось через віщо я буду цього року прити в хаті! Я не тверджу, що тих суконок не треба. Але хто про це пише? Це могла тільки самотня особа написати! Во котре ж за-міджана жінка признається чо-ловікові, скільки суконок купує. Навіть хочби і двадцять одну купила, то покаже одну.

А робить це тільки для свято-го спокою, бо й так він їй грошей на ті суки не дає.

Злість, гнів і досада напов-нили моє серце. Щоб хоч тро-хи пікститись за невдачу, я крикнула:

— А знай, на другий рік напевно поїду. І куплю не тільки сім суконок на снідання, сім до обіду, сім до вечері, сім на „Веселку“, сім пар штан-ців коротких Bermuda і дов-гих, сім пар черевиків, сім пар панчів і скарпеток, — розширила я готову листу, — сім суконок на сонце, сім на дощ, сім капелюхів, сім па-расоль, сім, сім, сім — вер-ещала я — і сім костюмів ку-пелевих...

— Ха-ха-ха! Та ти ж води, як вогню боїшся, і одного то-бі не треба, — перебив мене скористувавшись з моєї пер-екористування.

— А хто ж купеліві костю-ми до води купує? Це на те, щоб тих твоїх мільйонерок на „Союзівку“ жовч з задрості залляла!

Ната

Готуюся ж наперед.

— Але не відбігаймо від теми. На „Союзівку“ ти не поїдеш! Марногратства я не буду толерувати, — рішуче заявив він. Вхопив „Свободу“, тишув мені під ніс.

— Ось, читай! — сказав.

„Сім, гарненьких на снідан-ня, сім відповідних до обіду і сім до вечері“.

Я видерла йому газету з рук і прочитала Фейлетон: „Іду на Союзівку“.

— Ось де законика, — подумала я, — ось через віщо я буду цього року прити в хаті! Я не тверджу, що тих суконок не треба. Але хто про це пише? Це могла тільки самотня особа написати! Во котре ж за-міджана жінка признається чо-ловікові, скільки суконок купує. Навіть хочби і двадцять одну купила, то покаже одну.

А робить це тільки для свято-го спокою, бо й так він їй грошей на ті суки не дає.

Злість, гнів і досада напов-нили моє серце. Щоб хоч тро-хи пікститись за невдачу, я крикнула:

— А знай, на другий рік напевно поїду. І куплю не тільки сім суконок на снідання, сім до обіду, сім до вечері, сім на „Веселку“, сім пар штан-ців коротких Bermuda і дов-гих, сім пар черевиків, сім пар панчів і скарпеток, — розширила я готову листу, — сім суконок на сонце, сім на дощ, сім капелюхів, сім па-расоль, сім, сім, сім — вер-ещала я — і сім костюмів ку-пелевих...

— Ха-ха-ха! Та ти ж води, як вогню боїшся, і одного то-бі не треба, — перебив мене скористувавшись з моєї пер-екористування.

— А хто ж купеліві костю-ми до води купує? Це на те, щоб тих твоїх мільйонерок на „Союзівку“ жовч з задрості залляла!

Ната

Готуюся ж наперед.

— Але не відбігаймо від теми. На „Союзівку“ ти не поїдеш! Марногратства я не буду толерувати, — рішуче заявив він. Вхопив „Свободу“, тишув мені під ніс.

— Ось, читай! — сказав.

„Сім, гарненьких на снідан-ня, сім відповідних до обіду і сім до вечері“.

Я видерла йому газету з рук і прочитала Фейлетон: „Іду на Союзівку“.

— Ось де законика, — подумала я, — ось через віщо я буду цього року прити в хаті! Я не тверджу, що тих суконок не треба. Але хто про це пише? Це могла тільки самотня особа написати! Во котре ж за-міджана жінка признається чо-ловікові, скільки суконок купує. Навіть хочби і двадцять одну купила, то покаже одну.

А робить це тільки для свято-го спокою, бо й так він їй грошей на ті суки не дає.

Злість, гнів і досада напов-нили моє серце. Щоб хоч тро-хи пікститись за невдачу, я крикнула:

— А знай, на другий рік напевно поїду. І куплю не тільки сім суконок на снідання, сім до обіду, сім до вечері, сім на „Веселку“, сім пар штан-ців коротких Bermuda і дов-гих, сім пар черевиків, сім пар панчів і скарпеток, — розширила я готову листу, — сім суконок на сонце, сім на дощ, сім капелюхів, сім па-расоль, сім, сім, сім — вер-ещала я — і сім костюмів ку-пелевих...

— Ха-ха-ха! Та ти ж води, як вогню боїшся, і одного то-бі не треба, — перебив мене скористувавшись з моєї пер-екористування.

— А хто ж купеліві костю-ми до води купує? Це на те, щоб тих твоїх мільйонерок на „Союзівку“ жовч з задрості залляла!

Ната

Готуюся ж наперед.

— Але не відбігаймо від теми. На „Союзівку“ ти не поїдеш! Марногратства я не буду толерувати, — рішуче заявив він. Вхопив „Свободу“, тишув мені під ніс.

— Ось, читай! — сказав.

„Сім, гарненьких на снідан-ня, сім відповідних до обіду і сім до вечері“.

Я видерла йому газету з рук і прочитала Фейлетон: „Іду на Союзівку“.

— Ось де законика, — подумала я, — ось через віщо я буду цього року прити в хаті! Я не тверджу, що тих суконок не треба. Але хто про це пише? Це могла тільки самотня особа написати! Во котре ж за-міджана жінка признається чо-ловікові, скільки суконок купує. Навіть хочби і двадцять одну купила, то покаже одну.

А робить це тільки для свято-го спокою, бо й так він їй грошей на ті суки не дає.

Злість, гнів і досада напов-нили моє серце. Щоб хоч тро-хи пікститись за невдачу, я крикнула:

— А знай, на другий рік напевно поїду. І куплю не тільки сім суконок на снідання, сім до обіду, сім до вечері, сім на „Веселку“, сім пар штан-ців коротких Bermuda і дов-гих, сім пар черевиків, сім пар панчів і скарпеток, — розширила я готову листу, — сім суконок на сонце, сім на дощ, сім капелюхів, сім па-расоль, сім, сім, сім — вер-ещала я — і сім костюмів ку-пелевих...

— Ха-ха-ха! Та ти ж води, як вогню боїшся, і одного то-бі не треба, — перебив мене скористувавшись з моєї пер-екористування.

— А хто ж купеліві костю-ми до води купує? Це на те, щоб тих твоїх мільйонерок на „Союзівку“ жовч з задрості залляла!

Ната

Готуюся ж наперед.

— Але не відбігаймо від теми. На „Союзівку“ ти не поїдеш! Марногратства я не буду толерувати, — рішуче заявив він. Вхопив „Свободу“, тишув мені під ніс.

— Ось, читай! — сказав.

„Сім, гарненьких на снідан-ня, сім відповідних до обіду і сім до вечері“.

Я видерла йому газету з рук і прочитала Фейлетон: „Іду на Союзівку“.